

tværtimod til Samling om de Værdier, der bærer Folket fremad og opad.«

Mogens Fog (D. K.) gjorde gældende, at alle de, der havde Ansvaret for Aktionen mod Frk. Nordentoft, paatog sig en stor Skyld over for de ugifte Mødre. »Med hvilken Ret vil man i Fremtiden kunne tilskynde en svanger ugift Kvinde til at føde sit Barn, naar hun har Erfaring for den Smudskampagne, der er rejst imod en af hendes Fæller, som aabent har vedstaaet, at hun skulde have et Barn uden for Ægteskab? Nu ved jeg, man vil svare, at den Kampagne, hvoraf Forespørgselen her i Tinget er et Led, ikke er rettet imod ugifte Mødre i Almindelighed, men udelukkende mod Frk. Nordentoft, fordi hun er Leder af en Skole. For det første vil imidlertid en saadan Skelnen ikke staa klart for den jævne, almindelige unge Kvinde. For det andet vil denne Sag uvægerligt øve Indflydelse paa den almindelige Bedømmelse af den ugifte Moder. For det tredje er denne Skelnen ren og skær Hykleri. Jeg tager ikke i Betænkning at bruge dette Udtryk, naar jeg ved, at ugifte Lærerinder har kunnet fortsætte deres Gerning efter at have gennemgaaet en Graviditet, blot Sagen blev ordnet i al Stilhed. Jeg tager ikke i Betænkning at sige Hykleri, naar jeg ved, at hverken de ærede Medlemmer, som har rejst Forespørgselen her i Dag, eller deres Meningsfæller uden for denne Sal har løftet en Haand, naar en mandlig Lærer eller Skoleleder har faaet et Barn uden for Ægteskab.«

Det var forkert, naar man havde paastaaet, at Skoleinspektør Frk. Nordentoft vilde kæmpe for en helt ny Moral. Hun havde ikke paa nogen Maade sagt, at det var ønskeligt, at ugifte Kvinder i større Omfang, end det nu skete, fik Børn, men hun havde sagt og hævdet, at naar ugifte Kvinder blev svangre og gennemførte deres Svangerskab, skulde det ikke komme til at skade dem i deres samfundsmæssige Position.

Jørgen Jørgensen (R. V.) ansaa den Afgørelse, som Københavns Skoledirektion havde truffet, for meget uheldig. Den offentlige Skole byggede efter hans Opfattelse paa visse etiske og moralske Grundsatninger, som enhver, der gaar ind til en Gerning i denne Skole, maatte føle sig forpligtet over for. Taleren vilde ogsaa paa Forhaand være gaaet ud fra, at Frk. Nordentoft i denne Sag, som den havde udviklet sig, vilde tage det Hensyn til Skolens Tarv, som Sagen krævede, og trække sig tilbage fra sin Stilling. »Katrinedalsskolen har Krav paa at faa Ro om sit Arbejde, saa den betydningsfulde Gerning, Skolen udøver, kan foregaa uden al den Opmærksomhed, som denne Sag har fremkaldt, og de personlige Interesser, som her staar i Forgrunden, maa vige for Hensynet til Skolens Tarv.«

Den ugifte Moders Stilling i Samfundet og Samfundets Bedømmelse af hende var anderledes i Dag, end den havde været